

De gebeurtenissen rondom de opstanding van Christus en het belang van zijn opstanding voor christenen.

A. GEBEURTENISSEN RONDOM DE OPSTANDING VAN JEZUS CHRISTUS.

1. De eerste dag – zondag (de 17de Nisan in de Joodse kalender)

Lees Marcus 16:1-6.

Ontdek en bespreek. Hoe kunnen we alle gebeurtenissen op de dag van de opstanding reconstrueren?

Aantekeningen.

a. Zaterdagavond.

De eerste dag van de Joodse week begon met zonsondergang op zaterdag en eindigde met zonsondergang op zondag. Ná de Sabbat, op zaterdagavond, waren de markten weer open en gingen de vrouwen specerijen kopen om het lichaam van Jezus te zalven (Marcus 16:1). Waarschijnlijk hadden zij afgesproken om elkaar zondagochtend vroeg bij de grafombe te ontmoeten.

b. Zondag.

De opstanding van Jezus Christus vond plaats op de derde dag ná de kruisiging (Marcus 8:31; 9:31; 10:32-34). Het vond plaats op zondag, dat in de Bijbel "de eerste dag van de week" genoemd werd. Omdat Jezus Christus op een zondag (vroeg in de ochtend) opstond uit de dood, vieren christenen Pasen op een zondag en komen zij elke zondag bijeen voor aanbidding, verkondiging van het Woord en gemeenschap.

c. Opsommingen van de gebeurtenissen in de 4 evangeliën.

De vrouwen, die met Jezus uit Galilea gekomen waren (Lucas 23:55-56) hadden waarschijnlijk afgesproken elkaar bij de grafombe te ontmoeten (Marcus 16:1). Of de vrouwen gezamenlijk of afzonderlijk bij de grafombe aankwamen, getuigen waren van de lege grafombe en daarna naar de leerlingen van Jezus gingen om te vertellen wat ze gezien hadden, is moeilijk te reconstrueren. De evangelisten maakten *opsommingen* van de gebeurtenissen. De volgorde van de gebeurtenissen op de zondag van de opstanding kan als volgt zonder tegenstrijdigheden gereconstrueerd worden:

Johannes zei dat Maria van Magdala naar de grafombe ging "toen het nog donker was". Lucas zei dat de vrouwen "reeds vroeg in de morgenstond" met specerijen naar de grafombe gingen. Matteüs zei dat de twee Marias "tegen het aanbreken van de eerste dag van de week" naar de grafombe gingen. En Marcus zei dat 3 vrouwen, de twee Maria's en Salóme, "zeer vroeg op de eerste dag van de week, toen de zon opging" met specerijen naar de grafombe gingen. Er is niet noodzakelijk een tegenstrijdigheid in de 4 evangeliën met betrekking tot de tijd wanneer de vrouwen naar het graf gingen. Het was nog donker toen zij naar de grafombe vertrokken (Johannes) en de zon kwam reeds op toen zij bij de grafombe aankwamen (Marcus).

d. De opstanding.

Er was een aardbeving en een engel wentelde de steen van de grafombe. De soldaten, die bij het graf de wacht hielden, waren eerst verlamd, maar renden toen naar de stad om hierover bericht te brengen aan de Joodse leiders (Matteüs 28:2-4,11).

e. Maria van Magdala bij het graf.

Heel vroeg, toen het nog donker was, kwam Maria van Magdala het eerst bij de grafombe aan en zag dat de steen was afgewenteld. Zij rende naar Petrus en Johannes en vertelde hen dat Jezus was weggenomen uit de grafombe. En meteen renden Petrus en Johannes naar de grafombe (Johannes 20:1-4).

f. De andere vrouwen bij het graf.

Kort nadat Maria van Magdala van de grafombe vertrokken was, tegen het aanbreken van de dag, kwamen de andere vrouwen ook bij de grafombe aan. Ze vroegen zich af wie de zeer grote steen voor de opening van de grafombe zou weggrollen, maar zagen dat het reeds weggerold was (opsomming in Marcus 16:1-4, inclusief Maria van Magdala). Ze gingen de grafombe binnen, maar vonden het lichaam van Jezus niet. Terwijl ze hierover in verlegenheid waren, stonden plotseling twee engelen bij hen. Zeer verschrikt bogen ze hun aangezichten ter aarde en de engelen zeiden tot hen, "Wat zoekt gij de levende bij de doden? Hij is hier niet, maar hij is opgewekt." De engelen herinnerden de vrouwen aan de voorzegging van Jezus, dat hij op de derde dag na zijn kruisiging zou opstaan uit de doden (Lucas 24:1-8). Ze moesten ook kijken naar de plaats waar hij gelegen had. De engelen droegen hen op de leerlingen van Jezus en speciaal Petrus (die hem driemaal verloochend had!) te vertellen dat zij hem in Galilea zouden zien. Toen renden de vrouwen enerzijds met ontzetting en anderzijds met blijdschap van de grafombe weg (Marcus 15:6-8; Matteüs 28:8). Toen ze bij de andere leerlingen en andere gelovigen aankwamen, vertelden ze hen wat de engelen gezegd hadden. Maar hun woorden werden niet geloofd (opsomming in Lucas 24:9-11, inclusief Maria van Magdala).

g. Johannes en Petrus bij het graf.

Terwijl de vrouwen nog onderweg waren, arriveerden Johannes en Petrus bij de grafombe. Eerst boog Johannes voorover, keek in de grafombe en zag alleen de linnen windsels liggen. Petrus ging naar binnen en zag ook de linnen windsels en de "opgerolde" zweetdoek apart liggen. Johannes ging ook naar binnen, *zag en geloofde* dat Jezus Christus was opgestaan uit de doden. De profetieën in de Bijbel over de opstanding van de Messias werden toen pas begrepen, "want daarvoor hadden zij niet de Schrift begrepen, dat Hij uit de doden moest opstaan". Daarna gingen ze naar huis (Johannes 20:4-10; Lucas 24:12).

h. Eerste verschijning van Jezus.

Nadat Petrus en Johannes van de grafombe vertrokken waren, kwam Maria van Magdala weer bij de grafombe aan. Ze stond buiten te huilen, boog voorover en zag twee engelen in de grafombe zitten. De engelen vroegen haar waarom zij huilde en ze antwoordde dat mensen het lichaam van Jezus weggenomen hadden en dat ze niet wist waar hij nu lag. Toen draaide zij zich om en zag iemand staan. Ze dacht dat het de hovenier was, maar het was Jezus. Hij vroeg haar wie ze zocht en zij vroeg waar de hovenier het lichaam van Jezus misschien neergelegd had. Toen zei Jezus "Maria" ("Mariam") en ze herkende hem en zei "Rabboeni" ("Meester, Leraar" een titel die alleen aan de grootste leraren en dikwijls aan God gegeven werd). Jezus zei, "Blijf niet aan mij vasthouden, want ik ben nog niet opgevaren naar mijn Vader". Maria verlangde Jezus altijd bij zich te houden en onafgebroken met hem om te gaan, maar Jezus zei dat dit alleen mogelijk zou zijn na zijn hemelvaart (en de uitstorting van de heilige Geest).

Ze kreeg opdracht om tegen de leerlingen te zeggen dat Jezus zou opvaren naar de hemelse Vader (Johannes 20:11-17). Dus, de eerste verschijning van Jezus ná zijn opstanding was aan Maria van Magdala (Marcus 16:9).

i. Tweede verschijning van Jezus.

De andere vrouwen keerden van de leerlingen terug naar de grafombe. Toen kwam Jezus hen tegemoet. Ook zij grepen zijn voeten vast en aanbaden hem. Jezus droeg hen op om zijn leerlingen te zeggen dat zij hem in Galilea zouden zien (opsomming in Matteüs 28:9-10, inclusief Maria van Magdala). Dus, de tweede verschijning van Jezus ná zijn opstanding was aan de andere vrouwen.

j. De wacht.

Intussen was de wacht ook in Jeruzalem aangekomen en vertelde aan de Joodse leiders wat er gebeurd was. De Joodse Raad (Sanhedrin) werd haastig bijeengeroepen om hierover een besluit te nemen. Ze kochten de soldaten om met een grote som geld. De soldaten moesten een leugen verspreiden en zeggen dat de leerlingen het lichaam van Jezus gestolen hadden toen zij sliepen! De Sanhedrin zou de zaak wel met de stadhouder, Pilatus, in orde brengen. Dit valse gerucht werd lang onder de Joden verspreid (Matteüs 28:11-15).

k. Getuigenis van de vrouwen.

Toen Maria van Magdala bij de andere leerlingen aankwam en vertelde dat Jezus leefde, dat zij hem *gezien* had en dat hij deze woorden tot haar gesproken had, werden haar woorden ook niet geloofd (Johannes 20:18; Marcus 16:10-11).

Kort daarna kwamen de andere vrouwen ook weer bij de leerlingen aan en vertelde hen dat zij Jezus *gezien* hadden en dat hij hen vooruit zou gaan naar Galilea en dat ook zij hem daar zouden zien (Matteüs 28:10).

l. Derde verschijning van Jezus.

De derde verschijning van Jezus ná zijn opstanding was aan Petrus (Lucas 24:34; 1 Korintiërs 15:5).

m. Vierde verschijning van Jezus.

De vierde verschijning van Jezus ná zijn opstanding was aan twee van zijn volgelingen op de weg naar Emmaüs. Ze liepen terug naar Jeruzalem en vertelden het aan zijn elf leerlingen, die bijeenvergaderd waren. De elven zeiden: "De Heer is waarlijk opgestaan en is aan Simon (Petrus) verschenen" (Lucas 24:13-35).

n. Vijfde verschijning van Jezus.

De vijfde verschijning van Jezus ná zijn opstanding was aan zijn leerlingen, zonder Thomas, op de avond van zijn opstanding. De leerlingen waren bijeenvergaderd achter gesloten deuren. Hij toonde aan hen dat hij geen spook was, doordat ze zijn doorboorde handen konden zien en hij iets voor hun ogen at. Hij verweet hen hun ongelooft en hardheid van hart. En hij gaf aan hen de grote opdracht om het evangelie in de hele wereld te verkondigen (Johannes 20:19-23; Lucas 24:36-49; en de opsomming in Marcus 16:14-16).

2. De vrouwen die naar de grafombe kwamen.

Lees Matteüs 28:1; Marcus 16:1, Lucas 24:9-10; Johannes 20:1-2.

Ontdek en bespreek. Hoeveel vrouwen kwamen op zondagmorgen vroeg naar de grafombe?

Aantekeningen. Waarschijnlijk waren 4 vrouwen aanwezig tijdens de kruisiging: Maria van Magdala, Maria (de moeder van Jacobus, Jozef en Jezus), Maria (waarschijnlijk de vrouw) van Klópas en Salóme (de moeder van de zonen van Zebedéus, Johannes en Jacobus)(Matteüs 27:56; Marcus 15:40; Johannes 19:25).

In eerste oogopslag lijkt het alsof de 4 evangeliën tegenstrijdigheden bevatten. Matteüs noemt enkel 2 vrouwen bij de grafombe, Maria van Magdala en Maria (de moeder van Jezus). Marcus noemt 3 vrouwen, Maria van Magdala, Maria (de moeder van Jezus) en Salóme. Lucas zegt dat er meer dan 4 vrouwen waren en noemt 3 bij name, Maria van Magdala, Maria (de moeder van Jezus) en Johanna. Johannes neemt aan dat zijn lezers bekend waren met de 3 andere evangeliën en zegt dat er meer dan 1 vrouw bij de grafombe was ("wij" weten niet, Johannes 20:2). Toch beperkt Johannes zijn verhaal tot Maria van Magdala. Er waren dus meer dan 4 vrouwen bij de grafombe, maar de evangelisten noemden niet allen in hun Evangelie.

3. De wacht bij de grafombe.

Lees Matteüs 27:62 - 28:15.

Ontdek en bespreek. Op welke wijze versterkt de wacht, die bij het graf geplaatst werd, de werkelijkheid van de opstanding?

Aantekeningen. Om er heel zeker voor te zorgen dat het lichaam van Jezus Christus niet gestolen zou worden, vroegen de Joodse leiders aan de Romeinse stadhouder, Pilatus, om het graf te verzegelen. De Joodse leiders mochten het graf zelf verzegelen met de keizerlijke zegel van Rome en de stempel van de stadhouder, Pilatus. Bovendien werd een wacht, bestaande uit Romeinse soldaten, bij de grafombe geplaatst, zodat geen mens dichtbij zou komen.

Niettemin, was er tijdens de opstanding een grote aardbeving en een engel wentelde de steen voor de opening van de grafombe weg en ging erop zitten. De bewakers werden door vrees bevangen en werden als doden. Later renden zij van de grafombe weg om al het gebeurde aan de Joodse leiders te vertellen. In een vergadering van de Joodse leiders (Sanhedrin) besloten zij om de soldaten om te kopen om een leugen te verspreiden en te zeggen dat de leerlingen van Jezus Christus zijn lichaam in de nacht gestolen hadden, terwijl zij sliepen! *Slapende* soldaten kunnen geen *getuigen* zijn van dieven! Bovendien is het erg onwaarschijnlijk dat Romeinse soldaten zouden slapen terwijl zij de wacht moesten houden! Dit valse gerucht werd vele jaren lang onder de Joden verspreid.

4. De steen voor de ingang van de grafombe.

Lees Marcus 15:46 - 15:4; Matteüs 28:2.

Ontdek en bespreek. Wie heeft de steen voor de ingang van de grafombe weggerold?

Aantekeningen. De grafombe was uit een rots gehouwen (Matteüs 27:60). De ingang was waarschijnlijk laag, omdat mensen zich voorover moesten buigen om in de grafombe te kijken (Johannes 20:5,11). De grafombe werd afgesloten met een groot ronde platte steen, dat (als een wiel) in een groeve voor de ingang gerold werd. De steen was zo zwaar dat normaal vier sterke mannen nodig waren om het weer weg te rollen. De leerlingen van Jezus waren helemaal niet bij de grafombe. De soldaten zouden niet wagen om de verzegelde steen weg te rollen. De vrouwen zouden het niet weg kunnen rollen. Wie heeft dan de steen voor de ingang van de grafombe weggerold?

In Matteüs (geïnspireerd door de heilige Geest) lezen we dat er een engel wentelde was en dat een engel uit de hemel neerdaalde. Deze engel rolde de steen voor de opening van de grafombe weg door *het uit zijn groeve te tillen en het plat op de grond neer te leggen*. De engel ging toen op de steen zitten. De wenteling van de steen voor de grafombe was een teken van Gods overwinning over de dood! De vrouwen zagen dit niet gebeuren, maar zagen wel het resultaat – "zij vonden de steen afgewenteld van de grafombe" (Lucas 24:2). De engel had de steen voor de ingang van de grafombe afgewenteld, niet om Jezus Christus *uit de grafombe* te laten, maar om de vrouwen en de anderen *de grafombe binnen* te laten!

5. De engelen bij de grafombe.

Lees Matteüs 28:2-3; Marcus 16:5; Lucas 24:4; Johannes 20:11-12.

Ontdek en bespreek. Hoeveel engelen waren er bij de grafombe?

Aantekeningen. Matteüs noemt één engel, die boven op de grote ronde steen zat. Hij leek op de bliksem en zijn kleding was wit als sneeuw. Marcus, die het evangelie volgens de getuigenis van de apostel Petrus schreef, noemt ook één engel, maar dié zat in de grafombe aan de rechterzijde en was gekleed met een wit gewaad. Lucas, die het evangelie volgens de getuigenis van vele mensen schreef, inclusief de vrouwen en de apostel Paulus, noemt twee engelen. Toen de vrouwen bij de grafombe aankwamen, zagen ze dat de steen voor de ingang weggerold was. En toen ze de grafombe ingingen, zagen ze het lichaam van Jezus niet. Terwijl ze hierover in verlegenheid waren, stonden er plotseling twee engelen in blinkende gewaden bij hen in de grafombe. Johannes zegt dat Maria van Magdala buiten de grafombe stond te wenen en toen zij voorover boog naar het graf, zij twee engelen in witte klederen zag *in* de grafombe, één aan het hoofdeinde en

één aan het voeteneinde, waar het lichaam van Jezus gelegen had.

Ook hier is er geen tegenstrijdigheid tussen de getuigenissen van de 4 evangeliën, want Matteüs en Marcus beweren niet dat er maar één engel was. Er waren dus minstens twee engelen bij de graftombe en ze bewogen rond, evenals de vrouwen.

6. De linnen windsels in de graftombe.

Lees Johannes 19:38 - 20:9; Matteüs 27:57-61; Marcus 15:42 - 16:1; Lucas 24:12.

Ontdek en bespreek. Op welke wijze versterken de linnen windsels, die op de plaats lagen waar het lichaam van Jezus gelegen had, de werkelijkheid van de opstanding?

Aantekeningen. Maria van Magdala dacht eerst dat het lichaam van Jezus naar een andere plaats gebracht was. Zij rende vooruit en vertelde het aan Petrus en Johannes. Petrus en Johannes renden naar de graftombe. Toen zij naar binnen gingen, zagen ze de linnen windsels liggen, zonder het lichaam van Jezus erin! Ze zagen ook "de zweetdoek of gezichtsdoek" apart liggen, dat om het hoofd van Jezus gerold was. Het feit dat de zweetdoek in "opgerolde" vorm apart lag, geeft de indruk dat het niet in een rolletje opgerold, maar in de vorm van een lege ronde cocon lag. De linnen windsels konden nog steeds een lege cocon vormen en dus duidelijk aantonen dat de linnen cocon het lichaam van Jezus bij zijn opstanding niet tegen had gehouden! Niettemin lagen de windsels daar zonder het lichaam van Jezus, een bewijs dat de leerlingen of een vijand zijn lichaam *niet* hadden weggenomen! Dit bewijs was genoeg voor Petrus en Johannes om te geloven dat Jezus Christus uit de dood was opgewekt! Ze zagen de dingen in de graftombe op zó een manier door Jezus achtergelaten dat het hun geloof versterkte. De woorden van de Bijbel kregen nieuwe betekenis voor hen. Voorheen hadden zij gedeelten als Psalm 16:10-11, Psalm 118:22-24 en Jesaja 53:11-12 niet begrepen. Maar nú kregen deze profetieën hun volle betekenis! Ze begrepen nú dat de opstanding van Jezus Christus deel van Gods eeuwige plan was, dat het een goddelijke "moeten" was (Lucas 9:22,44-45; 18:31-34; 22:37; 24:44)! Na de uitstorting van de heilige Geest werd dit alles nog duidelijker.

7. De ontmoeting in Galilea.

Lees Matteüs 28:5-7,16-17; Lucas 24:33-36; Johannes 20:17-20.

Ontdek en bespreek. Waar ontmoette Jezus Christus zijn leerlingen ná zijn opstanding uit de dood?

Aantekeningen. De engelen hadden tegen de vrouwen gezegd dat Jezus voor hen uitgegaan was naar Galilea. Maar de eerste verschijningen van Jezus Christus aan zijn leerlingen vonden niet plaats in Galilea, maar in Jeruzalem in Judea! Dit hoeft niet als een tegenstrijdigheid gezien te worden, want Jezus Christus heeft het recht om veel méér te doen dan wat hij beloofd had!

Niettemin, toen Jezus later naar Galilea ging, is er geen bewijs dat hij niet vóór zijn leerlingen daar arriveerde! Zijn leerlingen aanbaden hem, maar sommigen twijfelden. Daar gaf hij aan hen de grote opdracht om mensen uit alle volken tot zijn leerlingen te maken (Matteüs 28:16-20).

8. De ooggetuigen van de opstanding van Jezus Christus.

Lees Handelingen 1:3; Marcus 16:9-14; 1 Korintiërs 15:1-8.

Ontdek en bespreek. Op welke wijze versterken de verschijningen van Jezus Christus ná zijn opstanding de werkelijkheid van de opstanding?

Aantekeningen. De opstanding van Jezus Christus gebeurde niet in het verborgene. Terwijl de natuurwetenschap berust op empirische toetsen en bewijzen, *berust de historische wetenschap op de getuigenis van betrouwbare getuigen*. Hoe meer getuigen en hoe betrouwbaarder de getuigen, des te zekerder is de historische wetenschap! Er waren honderden getuigen van de opstanding van Jezus Christus uit de dood! De opstanding van Jezus Christus is een onloochenbaar historisch feit, zelfs al heeft de moderne natuurwetenschap geen verklaring voor dit wonder (namelijk dat iemand uit de dood kan opstaan)!

Ná zijn opstanding uit de dood toonde Jezus Christus zich vooral aan zijn leerlingen en gaf hij vele overtuigende bewijzen dat hij leefde (Handelingen 1:3). Hij verscheen aan hen over een periode van 40 dagen.

Op de zondag dat hij uit de dood opstond, verscheen hij aan Maria van Magdala, de andere vrouwen, Petrus, de twee volgelingen in Emmaüs en de eerste maal aan zijn leerlingen, zonder Thomas.

Een week later, ook op zondag, verscheen hij een tweede maal aan zijn leerlingen, met Thomas. Thomas mocht zijn doorboorde handen en zij voelen en de voorheen ongelovige Thomas geloofde (Johannes 20:24-29; opsomming in 1 Korintiërs 15:5). Hij verscheen een derde maal aan zeven van zijn leerlingen aan het meer van Tiberias (Johannes 21:1-14). Daarna verscheen hij aan elf van zijn leerlingen op een berg in Galilea (Matteüs 28:16-20), aan meer dan 500 broeders tegelijk, van wie het merendeel in het voorjaar van 56 nC nog leefden (1 Korintiërs 15:6), aan Jakobus, de broer van Jezus (1 Korintiërs 15:7), aan de apostelen in Jeruzalem (Handelingen 1:4), aan de elf leerlingen op de Olijfberg bij zijn hemelvaart (Handelingen 1:6), en tenslotte aan Paulus op de weg naar Damascus (1 Korintiërs 15:8).

De opstanding van Jezus Christus is een van de best gefundeerde historische feiten in de wereld!

B. HET BELANG VAN DE OPSTANDING VAN JEZUS CHRISTUS VOOR CHRISTENEN.

Geen andere profeet, die ooit geleefd heeft, of iemand, die aanspraak maakt een profeet te zijn, is ooit opgestaan uit de doden! Alle andere profeten en alle andere godsdienstige leiders in de wereld liggen nog steeds in hun graven. Jezus Christus is de enige mens, die ooit opgewekt is uit de doden en leeft tot in eeuwigheid! Dit feit bewijst dat Jezus Christus DE GROOTSTE PROFEET ALLER TIJDEN is.

Zijn opstanding uit de doden bewijst dat God de Vader *zijn zoendood geaccepteerd heeft* als de redding van onze zonden en bewijst dat God de Vader *alle aanspraken van Jezus Christus in het gelijk gesteld heeft!* De opstanding is de zichtbare manifestatie van de verheven en verheerlijkte staat van Jezus Christus. De opstanding is het beslissende bewijs voor de waarheid van al zijn aanspraken en de krachtadige declaratie van de waarheid van al zijn onderricht.

1. Het eerste resultaat van de opstanding van Christus.

Lees Filippenzen 2:5-11; Romeinen 1:2-4.

Het eerste resultaat van de opstanding en verheerlijking van Jezus Christus tot de hoogste plaats in het universum is dat het bewijst dat God de Vader het volbrachte verlossingswerk van Jezus Christus aanvaard heeft.

Omdat Jezus Christus zichzelf vernederd heeft en gehoorzaam geworden is tot aan de kruisdood, heeft God de Vader hem verheven tot de hoogste plaats in het universum en hem een naam gegeven boven iedere andere naam. Voor hem zal elke knie eenmaal buigen (Filippenzen 2:5-11)!

De tegenstelling tussen Romeinen 1 vers 3 en vers 4 is niet tussen de menselijke en de goddelijke natuur van Jezus Christus, maar tussen twee fases van zijn menselijke natuur. Jezus Christus was altijd "de Zoon van God", d.w.z., hij bezat altijd al de goddelijke natuur! De titel "Zoon" verwijst naar de eeuwige goddelijke natuur van Jezus Christus, die hij reeds bezat *vóór* zijn menswording, *vóór* zijn opstanding en ook *ná* zijn opstanding. Maar in beide fases van zijn menselijke natuur, *vóór* zijn opstanding en *ná* zijn opstanding, kan zijn menselijke natuur niet van zijn goddelijke natuur gescheiden worden. De tegenstelling is tussen "de staat van vernedering" van de menselijke natuur van Jezus Christus *ná* zijn geboorte en "de staat van verheerlijking" van de menselijke natuur van Jezus Christus *ná* zijn opstanding.

Vers 3 beschrijft wat Jezus Christus was als gevolg van zijn geboorte. *Door zijn geboorte nam hij de volledige natuur van de gevallen mens aan, uitgezonderd de zonde.* Zijn menselijke natuur was "zwak", niet omdat hij zelf een zonde gedaan had, maar vanwege de zonde van de wereld die hij op zich nam en omdat hij nog voor deze zonden moest sterven.

Vers 4 beschrijft wat Jezus Christus werd als gevolg van zijn opstanding uit de doden. *Door zijn opstanding legde hij de zwakheid van zijn menselijke natuur ter zijde en verbrak hij ieder band met de zonde en de dood.* Zijn menselijke natuur werd volkomen getransformeerd (veranderd) en werd van de opstanding af aan gekenmerkt door zó begiftigd te zijn met de heilige Geest en zó beheerst te worden door de heilige Geest dat hij volkomen geïdentificeerd werd met de heilige Geest!

Ná zijn opstanding is de menselijke natuur van Jezus Christus een heerschappij van absolute heilige Geest macht!

2. Het tweede resultaat van de opstanding van Christus.

Lees Johannes 2:18-22; Marcus 14:57-58.

Het tweede resultaat van de opstanding van Jezus Christus is dat Christus een nieuwe tempel met een nieuwe systeem van aanbidding opricht, namelijk de Gemeente (Kerk) met haar aanbidding van God in geest en in waarheid.

Johannes 2:18-22 verklaart de dood van Jezus Christus met de uitdrukking over de afbreking van de oudtestamentische tempel tezamen met haar ceremonieën en verklaart de opstanding van Jezus Christus met de uitdrukking over 'de oprichting van de nieuwtestamentische tempel tezamen met haar aanbidding'.

a. De illustratie en haar betekenis.

Wat bedoelde Jezus toen hij zei, "Breek deze tempel af en binnen drie dagen zal ik hem doen herrijzen"?

Dit is een illustratie in het Nieuwe Testament over de dood en opstanding van Jezus Christus. Jezus maakte deze betekenisvolle profetie meer dan drie jaar vóór zijn dood en opstanding.

Het was eigenlijk een "raadsel" omdat het een dubbele betekenis had. Het woord "tempel" kan verwijzen naar "het tempelgebouw" te Jeruzalem óf naar "het lichaam van Jezus Christus" (cf. 1 Korintiërs 6:19). Het woord "afbreken" kan verwijzen naar "het afbreken" van het tempelgebouw óf naar "de vernietiging" van het lichaam van Jezus Christus. En het woord "herrijzen" kan verwijzen naar "de wederopbouw" van het tempelgebouw óf naar "de opstanding" van het lichaam van Jezus Christus. De illustratie had een dubbele betekenis:

i) "Alhoewel jullie Joden de tempel van mijn lichaam vernietigen door mij te doden, zal ik niettemin na drie dagen opstaan uit de doden!"

ii) "Alhoewel jullie Joden, door mij te doden, jullie tempelgebouw tezamen met al haar godsdienstige ceremoniën afbreken (cf. Matteüs 27:51), zal ik niettemin, door mijn opstanding uit de dood, 'een nieuwe tempel' tezamen met 'een nieuw systeem van aanbidding' oprichten, namelijk, de Gemeente (Kerk) met haar aanbidding van God in geest en in waarheid (Johannes 4:23-24)."

b. Het beeld van de illustratie heeft een tegenbeeld in de vervulling.

"De illustratie" is *de tempel van Israël* en werd beschouwd als de woonplaats van God. "De vervulling" is *het lichaam van Christus* en dit is de woonplaats van God in absolute betekenis (Johannes 1:1,18; 14:9-10; Kolossenzen 1:15; 2:9)!

Daarom, wanneer mensen de tweede "tempel" (Jezus Christus) verwerpen en doden, vernietigen zij gelijktijdig de eerste "tempel" (tempelgebouw tezamen met haar systeem van aanbidding)! Bij de kruisdood van Jezus Christus, hield de betekenis van het tempelgebouw met al haar godsdienstige ceremonieën op! Tijdens de kruisiging scheurde het voorhangsel in de tempel van boven naar beneden (Matteüs 27:51). In 70 nC werd het tempelgebouw volledig vernietigd door de Romeinen (Lucas 19:41-44; cf. 21:20-24). Vanaf de opstanding van Jezus Christus heeft de oudtestamentische tempel geen betekenis meer en is de hele ceremoniële wet van het Oude Testament in vervulling gegaan. Vanaf de opstanding van Jezus Christus hebben zowel gelovige Joden als gelovige heidenen direct toegang tot God door Jezus Christus (Efeziërs 2:18; 3:12)!

c. De opstanding van Jezus Christus impliceert de oprichting van de Gemeente (Kerk).

Deze 'tempel, niet met handen gemaakt' is een verwijzing naar de nieuwtestamentische Gemeente (Kerk), het Lichaam van Jezus Christus, bestaande uit gelovigen (1 Korintiërs 3:16-17; 2 Korintiërs 6:16; 2 Tessalonicenzen 2:4)! Deze nieuwtestamentische "tempel" is de woonplaats van God door de heilige Geest (Efeziërs 2:21-22). En de "levende stenen" waarmee deze nieuwtestamentische tempel gebouwd wordt, zijn de gelovigen uit alle volken op aarde (1 Petrus 2:4-10)!

3. Het derde resultaat van de opstanding van Christus.

Lees Efeziërs 1:20-23; Filippenzen 2:8-11; 1 Petrus 3:21-22.

Het derde resultaat van de opstanding van Jezus Christus is dat Christus over de hele wereld heerst in het belang van zijn Gemeente (Kerk).

4. Het vierde resultaat van de opstanding van Christus.

Lees Romeinen 6:4-7.

Het vierde resultaat van de opstanding van Jezus Christus is dat Christus aan christenen een nieuw en geheiligd leven geeft in de tegenwoordige tijd.

5. Het vijfde resultaat van de opstanding van Christus.

Lees Filippenzen 3:20-21; 1 Korintiërs 15:42-54.

Het vijfde resultaat van de opstanding van Jezus Christus is dat het de toekomstige opstanding van de lichamen van gelovigen uit de doden garandeert.